

Ностальгія вісім років по тому: ансамбль «Алетея» виступив з сольним концертом

У дитинстві я дуже любила дивитися євангельські програми. Мені подобалися пісні, які на них виконували. У 2009 році я переглядала на DVD програму Мойсея Островського «Так говорить Біблія». Програма вражала динамічністю, різноманітними хімічними дослідженнями і, звичайно ж, музичними колективами.

Там я вперше побачила виступ ансамблю «Алетея». Стрункі дівчата, кожна в костюмі певного кольору. Якщо дівчина була в рожевому, значить рожевим було все: туфлі, спідниця, блузка, піджак. Костюми були одного стилю і крою, відрізнялися елегантністю і смаком. Голоси співачок переливалися, як струмочок, і я починала вникати у зміст пісень.

«Алетея» – це вокальний ансамбль із семи дівчат, який діяв у 2002-2011 роках. Грецькою ця назва означає «істина». Так в Біблії називає Себе Ісус Христос. У репертуар ансамблю входить більше п'ятдесяти авторських пісень, аранжувань християнських гімнів і переведених англомовних пісень. Група випустила альбоми «Ожидая» (2003 р.), «Вместе со Христом» (2005), «Господь велик» (2007), «Дочекаймося неба» (2011). Щороку ансамбль давав близько 30 концертів, беручи участь в євангельських програмах, форумах, музичних фестивалях по Україні, а також у Росії, Білорусі, Франції, Німеччині, Швейцарії.

Потім настала восьмирічна перерва. І ось тепер 17 серпня у складі Наталії Антонюк, Олени Бумбак, Ганни Гануліч, Інни Єрмолаєвої, Юлії Кампен, Альони Колодій, Ірини Сироткіної і Альони Степанової ансамбль виступив у Києві.

Концерт називався «Заспіваємо». Так називається пісня, яку спеціально для цього заходу склала одна з учасниць ансамблю. Ця пісня збила в собі фрагменти пісень, які група виконувала раніше.

Споём мы песню о Любви Христа,
Споём о раскаяньи у креста,
Споём о той мечте, какой живём,
О том пути, каким идём.
Споём мы о стремленьи в небеса,
Споём о вере в Божьи чудеса,
Споём об освященьи жизни всей,
О благодарности своей.

За останні вісім років майже всі вокалістки вийшли заміж, народили дітей, Ганна Гануліч і Юлія Кампен переїхали у

Киргизстан, Олена Бумбак – у Канаду. У таких умовах, як зазначив ведучий заходу, пастор Андрій Колодій, не просто збиратися на репетиції.

Вирішили з'їхатися для спільного концерту, тому що разом їх голоси породжують гармонію і доповнюють один одного. Багатоголосе звучання набагато цікавіше, ніж виконання однієї людини. Не кожна з дівчат може концертувати в поодинці.

«Коли мені пізно ввечері запропонували знову виступити нашим ансамблем в Україні, від хвилювання я не могла заснути. Зараз живу в Киргизії, і у нас дуже мало музичного служіння. Тому цей концерт для мене віддушину, і він приніс дуже багато натхнення», – каже Юлія Кампен, керівник ансамблю.

Концерт тривав близько двох годин. Виконували знайомі пісні: «Коли важко в житті», «Я знаю, що Бог любить мене», «Дочекаймося неба», «Алілуя» і три нові – «Важливо для Бога», «Сила молитви», «Скоро настане той день». Більшість пісень –

українською мовою. У них дівчата висловлюють свою віру, розповідаючи про любов Господа, Його підтримки і швидке пришестя Христа на Землю.

Ведучий Андрій Колодій між піснями розповідав історії. Одна з них оповідала про двох друзів, один з яких жив у селі, а інший у місті. Одного разу вони гуляли по місту, і «сільський» друг в шумі транспорту та міських звуків почув цвіркуна. «Міський» друг нічого не почув і запитав, як той розрізнув це спів. «Сільський» друг узяв жменю монет і кинув на землю. Багато хто обернувся на цей звук. Цим друг хотів показати: до чого прив'язане серце, на те і буде людина звертати увагу.

Відвідувачі концерту кажуть, що прийшли, очікуючи почути улюблені твори з репертуару «Алетеї». «Я виросла на пісні «Мама»», – говорить Ганна. Наталя вважає, що за роки розлуки звучання пісень не змінилося, залишається динамічним і живим.

Оксана Соловйова
Фото: Володимир Романішин